

Brusel 10. října 2023
(OR. en)

13076/23
ADD 1 REV 1
LIMITE
PV CONS 41
AGRI 520
PECHE 365

NÁVRH ZÁPISU Z JEDNÁNÍ

RADA EVROPSKÉ UNIE

(zemědělství a rybolov)

18. září 2023

OBSAH

strana

RYBOLOV

Nelegislativní činnosti

3. EU–UK: každoroční konzultace o rybolovných právech pro rok 2024 3
4. EU–Norsko a pobřežní státy: každoroční konzultace pro rok 2024 3

ZEMĚDĚLSTVÍ

Nelegislativní činnosti

6. Zemědělské otázky související s obchodem 3

- PŘÍLOHA – Prohlášení do zápisu z jednání Rady 4

Nelegislativní činnosti

3. **EU–UK: každoroční konzultace o rybolovných právech pro rok 2024** 12133/23
výměna názorů

V Radě proběhla výměna názorů na priority a hlavní cíle konzultací se Spojeným královstvím o rybolovných právech pro rok 2024, jakož i na konzultace v oblasti rybolovu s Norskem a pobřežními státy pro rok 2024.

4. **EU–Norsko a pobřežní státy: každoroční konzultace pro rok 2024** 12131/23
výměna názorů

Bod 4 byl projednán společně s bodem 3.

ZEMĚDĚLSTVÍ

Nelegislativní činnosti

6. **Zemědělské otázky související s obchodem** 12640/23
informace Komise
výměna názorů

V Radě proběhla výměna názorů na nedávný vývoj obchodu EU se zemědělsko-potravinářskými produkty a na obchodní dohody a jednání na dvojstranné i mnohostranné úrovni.

Rovněž si vyměnila názory na situaci v oblasti dovozu určitých zemědělských produktů z Ukrajiny po skončení platnosti příslušných bezpečnostních opatření na dovoz do Unie a na související oznámení Ukrajiny v rámci platformy pro spolupráci zřízené za účelem řešení této situace.

Rada vzala na vědomí informace Komise, připomínky delegací a reakci Komise.

Předsednictví bude Komisi nadále pravidelně vyzývat, aby Radě podávala o zemědělských otázkách souvisejících s obchodem aktuální informace.

Prohlášení k nelegislativním bodům „A“ uvedeným v dokumentu 12856/23

K bodu „A“ č. 1:

**Rozhodnutí Rady, kterým se členské státy zmocňují, aby ratifikovaly
Úmluvu Mezinárodní organizace práce o násilí a obtěžování z roku 2019
(č. 190)
*obecný přístup***

PROHLÁŠENÍ BULHARSKÉ REPUBLIKY

„Bulharská republika přikládá velký význam prosazování a ochraně lidských práv. Bulharsko je a zůstane oddané svým závazkům v oblasti lidských práv, včetně boje proti násilí a obtěžování na pracovišti.

V roce 2018 přijal bulharský ústavní soud rozhodnutí, v němž se uvádí, že Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí („Istanbulská úmluva“) prosazuje právní koncepty spojené s pojmem „genderu“, které jsou neslučitelné se základními zásadami bulharské ústavy. Kromě toho v roce 2021 Ústavní soud dále objasnil, že pojem „pohlaví“ použitý v ústavě je třeba v kontextu vnitrostátního právního řádu chápat výhradně v jeho biologickém smyslu (muži a ženy).

Ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. b) Úmluvy Mezinárodní organizace práce (MOP) č. 190 stanoví ochranu na základě „pohlaví“ i „genderu“ současně, což vzhledem k výše uvedeným rozhodnutím Ústavního soudu zpochybňuje její soulad s Ústavou Bulharské republiky, a tedy i možnost Bulharska ji ratifikovat. Bulharská republika proto **nepodporuje rozhodnutí Rady, kterým se členské státy vyzývají, aby ratifikovaly Úmluvu Mezinárodní organizace práce o násilí a obtěžování z roku 2019 (č. 190)**, u níž panuje právní nejistota, zda zakládá či nezakládá povinnost ratifikace.

Bulharská republika dále vyjadřuje obavy, že přijetí tohoto rozhodnutí by mohlo ovlivnit pravomoc členských států nezávisle rozhodovat o tom, zda budou či nebudou vázány touto úmluvou v souladu se statutem MOP, což by mohlo naopak ohrozit pozici členských států při jednáních o přijetí budoucích úmluv a doporučení MOP týkajících se záležitostí spadajících do sdílené pravomoci členských států a Unie.“

PROHLÁŠENÍ ČESKÉ REPUBLIKY

„Česká republika by ráda připomněla svůj postoj, jež opakovaně vyjádřila v průběhu jednání o stávajícím, jakož i o předchozích rozhodnutích Rady, která členským státům EU umožňovala ratifikovat úmluvy a protokoly Mezinárodní organizace práce (MOP) či je k tomu vyzývala nebo zmocňovala. Česká republika tato rozhodnutí Rady vždy vykládala jako opatření, jež nezakládají povinnost dotyčné mezinárodní úmluvy ratifikovat. Jsou spíše považovány za nástroje, jež mají možnost ratifikace usnadnit, při současném dodržování zásady plného respektování členských států EU jakožto nezávislých složek MOP. V této souvislosti si každý členský stát EU ponechá diskreční pravomoc, zda zahájí ratifikační proces, přičemž se řídí pouze rozhodnutími učiněnými na vnitrostátní úrovni a není předmětem opatření pro případ porušení Smlouvy.

Česká republika trvá na tom, že je zapotřebí výslovného potvrzení, které by členským státům EU umožnilo ratifikovat Úmluvu Mezinárodní organizace práce o násilí a obtěžování (č. 190) dobrovolně v rámci jejich jurisdikce. Pokud toto nelze předpokládat a vzhledem k tomu, že na zasedání Výboru stálých zástupců dne 19. července 2023 nebyl podán jednoznačný právní výklad, Česká republika není s to podpořit rozhodnutí Rady, kterým se členské státy zmocňují, aby ratifikovaly Úmluvu Mezinárodní organizace práce o násilí a obtěžování z roku 2019 (č. 190), a zdržuje se hlasování.

Česká republika bere na vědomí a oceňuje opakovaná ujištění Komise, že v souvislosti s tímto i s veškerými předchozími rozhodnutími Rady zachová stávající praxi a nebude činit kroky za účelem vymáhání ratifikace úmluv MOP členskými státy EU.“

PROHLÁŠENÍ LITVY

- „1. S ohledem na ustálenou praxi Evropské komise v souvislosti s předchozími rozhodnutími Rady o úmluvách a protokolech Mezinárodní organizace práce (MOP) Litva podporuje návrh rozhodnutí Rady, kterým se členské státy vyzývají, aby ratifikovaly Úmluvu MOP o násilí a obtěžování z roku 2019 (č. 190).
2. Litva je pevně přesvědčena, že přijetí tohoto rozhodnutí Rady přispěje k tomu, aby všechny členské státy EU jednaly jednotně, podpořily cíle budoucích úmluv a hrály klíčovou úlohu při jejich přijímání v tripartitním orgánu MOP.
3. Litva zároveň chápe a zdůrazňuje postoj vyjádřený během jednání, že toto ani předchozí rozhodnutí Rady nezakládají povinnost ratifikovat příslušnou mezinárodní úmluvu, neboť členské státy EU jsou autonomními složkami MOP, zatímco toto rozhodnutí Rady musí být v Evropské unii v souladu s *acquis* Společenství.“

PROHLÁŠENÍ MAĎARSKA

„Maďarsko s ohledem na doporučení právní služby Rady poskytnuté v průběhu jednání opakuje svůj právní názor, že není právně nezbytné přijmout rozhodnutí Rady s cílem umožnit členským státům ratifikovat Úmluvu Mezinárodní organizace práce o násilí a obtěžování z roku 1919 (č. 190) (dále jen: Úmluva MOP č. 190), protože úmluva nezahrnuje žádnou výlučnou pravomoc EU. Konstatujeme, že akty sedmi členských států, které již úmluvu ratifikovaly, rovněž tento závěr *de facto* potvrzují.

Aniž je dotčeno výše uvedené, Maďarsko rovněž bere na vědomí čtená ústní prohlášení Komise, že nepřijme opatření k vymáhání ratifikace úmluvy členskými státy, a to ani v případě, že bude v tomto ohledu přijato rozhodnutí Rady.

Maďarsko bere s politováním na vědomí postup vedoucí k přijetí uvedeného rozhodnutí Rady. V této souvislosti připomínáme, že Coreper na svém zasedání dne 31. května 2023 dospěl k závěru doporučit Radě, aby schválila prohlášení do zápisu z jednání, v němž Rada bere na vědomí, že pro přijetí navrhovaného rozhodnutí Rady nelze dosáhnout požadované kvalifikované většiny. Je politováníhodné, že v návaznosti na závěry zasedání Coreperu nebyly učiněny žádné další kroky.“

PROHLÁŠENÍ RAKOUSKA

- „1. Rakousko v zásadě zdůrazňuje svůj právní názor, že rozhodnutí Rady, kterým se členské státy vyzývají, aby ratifikovaly příslušnou mezinárodní úmluvu, nezakládá povinnost.
2. Členské státy EU jsou samostatnými složkami MOP. Povinnost ratifikovat je v rozporu se zásadou tripartity zakotvenou v ústavě MOP a v úmluvě MOP č. 144 z roku 1976, které ratifikovaly všechny členské státy EU.
3. Rakousko bere na vědomí ujištění Evropské komise, že proti členským státům, jež se rozhodnou úmluvu neratifikovat, nebude činit právní kroky.“

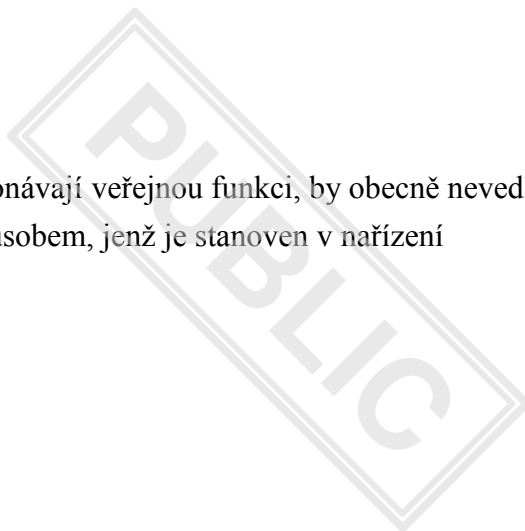
PROHLÁŠENÍ KOMISE

„Úmluva Mezinárodní organizace práce (MOP) o násilí a obtěžování z roku 2019 (č. 190) byla přijata během 100. výročí založení MOP a její rozsáhlá ratifikace má zásadní význam pro účinné odstraňování násilí a obtěžování na pracovišti. Tato nová úmluva MOP je velmi potřebným mezinárodním nástrojem na ochranu práva každého člověka na svět práce bez násilí a obtěžování. V návaznosti na důležitou úlohu, kterou EU a její členské státy hrají v procesu vedoucím k přijetí Úmluvy MOP o násilí a obtěžování, předložila Komise svůj návrh na poskytnutí vhodného rámce EU, který členským státům umožní individuálně ratifikovat záležitosti spadající do pravomoci Unie. Případné obtíže některých členských států s ratifikací této úmluvy by neměly bránit tomu, aby proces ratifikace v zájmu Unie pokračoval v jiných členských státech.“

K bodu „A“ č. 8: **Přístup veřejnosti k dokumentům**
 potvrzující žádost č. 26/c/03/23
 schválení

PROHLÁŠENÍ FINSKA

„Finsko se domnívá, že zveřejnění jmen osob, které vykonávají veřejnou funkci, by obecně nevedlo k porušení ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce způsobem, jenž je stanoven v nařízení 1049/2001.“

K bodu „A“ č. 19:

Rozhodnutí Rady o podpisu Dohody o zachování a udržitelném využívání biologické rozmanitosti moří v oblastech nacházejících se mimo jurisdikci jednotlivých států přijetí

PROHLÁŠENÍ RADY

„Rada bere na vědomí, že oblasti mimo jurisdikci jednotlivých států tvoří téměř dvě třetiny plochy světového oceánu a devadesát pět procent jeho objemu a vyznačují se značnou biologickou rozmanitostí ekologického i socioekonomického významu, která je pod rostoucím tlakem. Proto se domnívá, že její rozhodnutí schválit podpis, jménem Unie, Dohody v rámci Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu o zachování a udržitelném využívání biologické rozmanitosti moří v oblastech mimo jurisdikci jednotlivých států (dále jen „dohoda BBNJ“) je jedním z kroků, které přispějí k soudržnosti přístupu Unie k ochraně oceánu a hospodaření s ním a posílí její závazek k dlouhodobému zachování a udržitelnému využívání biologických mořských zdrojů po celém světě.

Rada rovněž bere na vědomí, že článek 67 dohody BBNJ stanoví, že v případě organizace regionální hospodářské integrace, která je smluvní stranou této dohody a jejíž smluvní stranou je rovněž jeden nebo více členských států, rozhodnou organizace a její členské státy o své odpovědnosti za plnění závazků vyplývajících z této dohody. V souladu s tím a vzhledem k tomu, že členské státy Evropské unie vyjádřily záměr stát se smluvními stranami dohody BBNJ, Rada zdůrazňuje, že je důležité zabývat se ve fázi uzavírání této dohody jménem Unie rozdělením pravomocí mezi Unii a jejími členskými státy, jakož i případným vymezením vnitřních ujednání týkajících se výkonu práv a plnění závazků Unie a jejích členských států podle této dohody. Tato ujednání by měla řádně zohledňovat oprávněné zájmy Unie a jejích členských států v rámci jejich příslušných pravomocí, a zejména zájmy členského státu v případě možných důsledků v oblastech spadajících do jeho národní jurisdikce, a měla by být plně v souladu se zásadami svěřených pravomocí, institucionální rovnováhy a loajální spolupráce.“

PROHLÁŠENÍ KOMISE

„1° Komise se domnívá, že rozhodnutí o podpisu mezinárodní dohody by mělo odkazovat na osobu určenou vyjednavatelem jako osobu zmocněnou k podpisu.

Změny, které v článku 2 stanoví, že předseda Rady jmenuje osobu, která má jménem Unie podepsat „Dohodu v rámci Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu o zachování a udržitelném využívání biologické rozmanitosti moří v oblastech mimo jurisdikci jednotlivých států“ („dohodu“), proto nejsou v souladu se Smlouvami.

Jak uvedla Komise ve věci C-551/21 projednávané před Soudním dvorem Evropské unie, akty vnějšího zastupování v procesu uzavírání smluv, mezi něž patří podpis mezinárodní dohody, představují v souladu s čl. 17 odst. 1 SEU institucionální výsady Komise (s výjimkou aktů týkajících se dohod spadajících výlučně nebo převážně do společné zahraniční a bezpečnostní politiky Unie, kdy podle čl. 27 odst. 2 SEU zastupuje Unii navenek vysoký představitel).

Generální advokátka ve svém stanovisku ze dne 13. července 2023 v uvedené věci (ECLI:EU:C:2023:579) s Komisí souhlasila.

2° Komise se rovněž domnívá, že 10. bod odůvodnění, který stanoví, že rozhodnutí Rady o podpisu by nemělo být vykládáno tak, že využívá možnost, aby Unie vykonávala svou vnější pravomoc v oblastech, na něž se vztahuje dohoda a které spadají do sdílené pravomoci, v rozsahu, v němž Unie tuto pravomoc dosud nevykonala na vnitřní úrovni, není v souladu s judikaturou týkající se čl. 3 odst. 2 SFEU. Tento bod odůvodnění, podle něhož se Unie zdrží výkonu své sdílené pravomoci, předjímá objektivní test výkonu sdílené pravomoci – příslušná judikatura umožňuje výkon této pravomoci prostřednictvím vnější činnosti před přijetím vnitřních pravidel.

3° Pokud jde o 11. bod odůvodnění, který stanoví, že Unie by se měla stát stranou dohody spolu se svými členskými státy, neboť jak Evropská unie, tak její členské státy mají pravomoci v oblastech, na něž se dohoda vztahuje, a že rozhodnutím Rady o podpisu není dotčen podpis dohody členskými státy v souladu s jejich vnitrostátními postupy, se Komise domnívá, že výraz „společně se svými členskými státy“ by mohl být považován za implicitní požadavek společné dohody v tom smyslu, že EU by musela vyčkat, až členské státy dohodu podepíší společně s EU.

Komise trvá na svých obecných postojích, pokud jde o výše uvedené, avšak není proti tomu, aby Rada pozměněný návrh na podpis dohody (ST 12416/23) jménem Unie [kvalifikovanou většinou] přijala.“

PROHLÁŠENÍ FINSKA

„Do roku 2030 zesílí potřeba dalšího spektra pro mobilní bezdrátové technologie, jako jsou 5G a 6G. Finsko je pevně přesvědčeno, že by EU měla být ve své politice v oblasti spektra proaktivní, aby si zachovala na celosvětovém trhu bezdrátových technologií konkurenceschopnost, dosáhla digitálních cílů EU pro rok 2030 a aby zajistila odolnost a otevřenou strategickou autonomii.

Finsko považuje za nezbytné posoudit přednostní přidělení kmitočtového pásma 470–694 MHz v regionu 1 ITU mobilní službě a zařadit tuto záležitost na pořad jednání WRC-27.

Vzhledem k rozsáhlým technickým podmínkám, které jsou nyní stanoveny pro to, aby EU mohla souhlasit s určením IMT kmitočtového pásma 6 425–7 125 MHz, se Finsko domnívá, že by EU měla na konferenci WRC-23 k tomuto určení zaujmout pozitivnější přístup. Toto horní pásmo 6 GHz je v současné době, pokud jde o další spektrum IMT, jedinou možností, jak vyjít vstříc vývoji aplikací a trendů pro uživatele mobilních služeb.

Finsko je rovněž přesvědčeno, že by EU měla pokračovat ve studiích, pokud jde o možné kandidátské spektrum pro 6G v kmitočtovém rozsahu 7 125 MHz–30 GHz do zasedání WRC-27, přičemž uznává, že je třeba zachovat zavedené využívání tohoto spektra a neohrozit využití, jež je důležité pro společnou bezpečnostní a obrannou politiku nebo vesmírnou politiku Unie.“